

5. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení – Job 7,1-4.6-7

Sytím se neklidem do úsvitu.

Čtení z knihy Job.

Job řekl: „Což nejsou svízele údělem člověka na zemi, dni jeho jako dni nádeníka? Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká na svou výplatu, tak jsem dostal v úděl měsíce bídy a noci soužení byly mně přiděleny. Když uléhám, říkám si: Kdy asi vstanu? Když končí večer, sytím se neklidem do úsvitu. Mé dny jsou rychlejší než tkalcovský člunek, plynou bez naděje. Pamatuj, že můj život je jako dech, mé oko již nikdy neuzří štěstí.“

Mezizpěv – Žl 147,1-2.3-4.5-6

Chvalte Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce.

Nebo: *Aleluja.*

Chvalte Hospodina, neboť je dobrý,
opěvujte našeho Boha, neboť je milý,
zaslouží si chvály.

Hospodin buduje Jeruzalém,
shromažďuje rozptýlené z Izraele.

Uzdravuje ty, jimž puká srdce,
a jejich rány obvazuje.

Určuje počet hvězd,
každou z nich nazývá jménem.

Velký je náš Pán a přemocný,
jeho moudrost je bez míry.
Pokorné Hospodin pozvedá,
bezbožné však ponižuje k zemi.

2. čtení – 1 Kor 9,16-19.22-23

Běda, kdybych nehlásal evangelium.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Bratři! Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal. Odměnu bych mohl čekat, kdybych to dělal z vlastního popudu. Když to však dělám proto, že to mám nařízeno, plním jen úkol, který mi byl svěřen. Jaká je tedy moje odměna? To, že hlásám evangelium, a nic za to nechci, takže se vzdávám práva, které mi evangelium poskytuje. Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí. U slabých jsem se stal slabým, abych získal slabé. Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé. A to všechno dělám proto, abych zároveň s nimi získal podíl (v dobrech) evangelia.

Zpěv před evangeliem – Mt 8,17

Aleluja. Pán vzal na sebe naše slabosti a nesl naše nemoci. Aleluja.

Evangelium – Mk 1,29-39

Uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy.

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Problém nemocí přináší lidem vždy mnoho otázek. I když medicína udělala velké pokroky, otázky zůstávají, vždyť žijeme v tak širokém spektru moderních chorob. Proto nás nepřekvapuje, že moderní medicína se snaží opět spolupracovat s teologií, neboť ví, že víra má silné léčivé účinky.

Sv. Marek nám na začátku svého evangelia představuje Ježíše, který uzdravuje. Budeme o tom číst i příště. Dnes nás Marek přivádí do Kafarna, kde Ježíš uzdravil Petrovu tchyni.

Dále čteme, že když nastal večer, tak přinášeli k němu všechny nemocné, posedlé ďáblem a on je uzdravil. Ježíš se v Kafarnau představuje jako skutečný lékař – uzdravovatel – terapeut. A právě slovo terapeut vyjadřuje přesně význam Ježíšových uzdravení. Neboť řecké slovo „therapeuien“ znamená sloužit Bohu tím, že se mu klaníme. Spojení s uzdravováním je pozdější. A k tomu směřovaly i Ježíšovy zázraky. Chtěl, aby se znovu navázal vztah mezi tvorem a Stvořitelem. A pak mezi uzdraveným a společenstvím ve kterém žil. Proto Ježíš neuzdravoval jen těla, ale také duše. Kde uzdravoval, tam i odpouštěl. A kde odpustil hříchy, tam uzdravil i tělo.

Po počátečních nadšeních, že medicína je všemocná a odstraní všechny nemoci, dochází dnes k jinému názoru. I když medicína udělala velký pokrok po každé stránce, přece civilizace volá, že je nemocná a potřebuje se léčit. A do tohoto velkého výkřiku musí vstoupit i náboženství s uzdravující silou víry, aby pomohlo dnešní medicíně, nebo aby s ní spolupracovalo.

Přitom jde o velmi jednoduchou a dávno známou věc. Člověk se skládá z těla a duše. I jedno i druhé potřebuje péči. Bůh si přeje, aby věda a náboženství spolupracovaly. Medicína pomáhá tělu a náboženství duši. Je jasné, že tímto ze světa nezmizí hned utrpení. Vede to však k důležitým věcem. **Víra léčí. Víra pomáhá. Víra je prevencí. Víra dává smysl utrpení. Víra dává naději. Víra je zaměřena na věčnost.**

Tato schopnost víry pomáhá medicíně, aby člověk dostal to, co se nazývá komplexní péčí.

I když nejsme všichni lékaři, máme všichni pomáhat při ozdravování světa. Především při ozdravování lidských duší. Někteří lidé říkají, že dnes je mocnější tělo než duše. Že duše má své rány, které je třeba léčit a které mají také vliv na tělo. Pokud bude duše zdravá, tak i těla budou zdravější. Zdravá duše znamená duše čistá, duše bez hříchů. A toto máme přežívat a toto máme světu hlásat.

Říká se, že zdravotnictví je v krizi, a je to možná i pravda. Ještě horší by však bylo, kdyby zůstala v krizi naše víra v Boha, víra v Krista a jeho léčivou moc.

Pane Ježíši, Lékaři těla a duše, uzdrav mne a pomoz všem nemocným.
Amen.